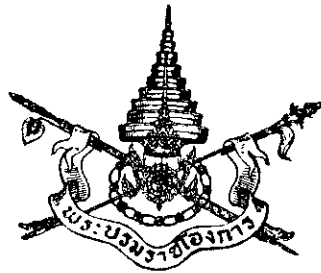

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ

รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ของบ้านเมือง
พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๑๗ ตอนที่ ๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และจะให้ใช้บังคับในท้องที่ใด มีบริเวณเพียงใด และจะให้ใช้บังคับทั้งหมดทุกมาตราหรือยกเว้นมาตราใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาที่ตราขึ้นตามความในวรรคก่อน ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในเขตเทศบาลหมายความว่า นายกเทศมนตรี ในเขตสุขาภิบาลหมายความว่า ประธาน

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

กรรมการสุขาภิบาล และในท้องที่ที่ยอยู่นอกเขตเทศบาลหรือ
สุขาภิบาลหมายความว่านายอำเภอ

“สาธารณชน” หมายความว่า สาธารณสมบัติของ
แผ่นดินเฉพาะที่เป็นทรัพย์สินสำหรับประชาชนใช้ร่วมกัน และ
ให้รวมถึงถนนด้วย

“สถานสาธารณชน” หมายความว่าที่สาธารณะ หรือ
สถานที่ที่จัดไว้เป็นสาธารณะสำหรับประชาชนใช้เพื่อการบันเทิง
หรือหย่อนใจ หรือเพื่อการชุมนุม

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน
แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ซึ่ง
บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอย และสิ่งปลูกสร้างที่ใช่เป็นที่
ชุมนุมของประชาชน

“ถนน” หมายความว่า ทางบกหรือสะพานที่ประชาชน
ใช้ในการจราจร และให้หมายความรวมถึงทางเท้าหรือขอบ
ทางด้วย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ผู้ใดเป็นผู้ครอบครองอาคารชั้นเดียวหรือชั้น
ล่างของตึกแถว ห้องแถว ห้างร้าน สำนักงานธุรกิจ โรงงาน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

โรงแรมหรือที่พัก มีหน้าที่ช่วยเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นดูแลรักษาความสะอาดทางเท้าแถวหน้าอาคารนั้น ถ้า
ละเลยไม่กระทำการตามที่กล่าวนี้ และได้รับคำเตือนเป็น
หนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดทำเพื่อความสะอาดเรียบ-
ร่อยภายในกำหนด และสามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้แต่
ไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๕ ผู้ใดอาบน้ำหรือซักผ้าบนถนนหรือในสถาน
สาธารณะ ซึ่งมีได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือในแม่น้ำหรือคลอง
หรือที่ใด ๆ ภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ติดตั้งหรือ
แขวนประกาศระบุน้ำไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อย
บาท

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาแก่ประชาชนด้วยการปิด
แผ่นประกาศ หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความ
หรือภาพลง ณ ที่ใด ๆ ในที่สาธารณะ หรือที่รั้วกำแพง ผนัง-
อาคาร หรือต้นไม้ต้นที่ติดกับที่สาธารณะ หรือด้วยการทง
หรือโปรยแผ่นประกาศใด ๆ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเป็นการกระทำของทางราชการ

การขอรับอนุญาต หลักเกณฑ์การอนุญาต การกำหนด
อัตราค่าธรรมเนียมขอรับอนุญาตและการงดเว้นค่าธรรมเนียม

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

ดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อัตราค่าธรรมเนียมนั้นต้องไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

การโฆษณาของผู้ครอบครองอาคารหรือต้นไม้เพื่อการคว่ำหรือธุรกิจของตนเอง หรือเพียงให้ทราบชื่อของผู้ครอบครองอาคาร ชื่ออาคาร เลขที่อาคาร หรือข้อความอันเกี่ยวแก่การเข้าไปและออกจากอาคารนั้น มิให้ถือว่าเป็นการโฆษณาแก่ประชาชนตามความในมาตรา ๕

ผู้ใดฝ่าฝืนความในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดขีด เขียน หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความ ภาพ หรือรูปรอยใด ๆ ลงบนถนน เว้นแต่เป็นการกระทำของทางราชการ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๘ ผู้ใดขีด เขียน หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความ ภาพ หรือรูปรอยใด ๆ โดยมีบังควรถงที่รั้ว กำแพง ผนังอาคาร ต้นไม้หรือสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะหรือที่เห็นได้จากที่สาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๘ ผู้ใดโดยมิบังควรคิดตั้ง ตาก วาง หรือแขวน
สิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะ หรือคิดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่ง
ใด ๆ ณ ที่ที่เห็นได้จากที่สาธารณะด้วยวิธีอันไม่สมควร ทำ
ให้เห็นเป็นที่ไม่เรียบร้อยน่ารังเกียจ ต้องระวางโทษปรับไม่
เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๐ ผู้ใดเป็นผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่เห็น
ได้จากที่สาธารณะปล่อยให้พืช ต้นไม้ หรือหญ้าขึ้นกรุงรัง
และได้รับคำเตือนเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดทำ
เพื่อความสะอาดเรียบร้อยภายในเวลาที่กำหนด และสามารถ
ปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้ แต่ไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ในกรณีที่มูลค่าพิพาทมากที่สุดให้ลงโทษผู้ครอบครอง
อาคารหรือที่ดินตามความในวรรคก่อน หรือเมื่อคดีเลิกกัน
โดยผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินนั้นยอมเสียค่าปรับในอัตรา
อย่างสูง หรือโดยยอมชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ และ
เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันคดีถึงที่สุด หรือยอมชำระ
ค่าปรับหรือเสียค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี ผู้นั้น
ยังไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงาน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

งานท้องถิ่นมีอำนาจมอบหมายให้บุคคลใด ๆ เข้าจัดทำเพื่อ
ความสะอาดเรียบร้อยตามคำเดือนนั้นได้ และให้ผู้ครอบครอง
อาคารหรือที่ดินนั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดทำความสะอาด
เรียบร้อยนั้นให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีที่ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำ
เดือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งได้ให้คำเดือนตามความใน
วรรคแรก เพราะไม่สามารถปฏิบัติตามคำเดือนนั้นได้ เจ้า
พนักงานท้องถิ่นจะเข้าไปดำเนินการเพื่อจัดทำความสะอาด
เรียบร้อยตามคำเดือนนั้นแทนผู้ครอบครองก็ได้

มาตรา ๑๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของอาคารซึ่งตั้งอยู่ในระยะไม่เกิน
สี่สิบเมตรจากถนนที่มีขนาดกว้างไม่ต่ำกว่าแปดเมตร และที่
เห็นได้จากถนนนั้น ปล่อยให้อาคารนั้นชำรุดทรุดโทรมจนมี
ลักษณะเป็นที่น่ารังเกียจ เมื่อได้รับคำเดือนเป็นหนังสือจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ซ่อมแซมจัดทำให้เรียบร้อยภายในเวลา
ที่กำหนด และถ้าสามารถปฏิบัติตามคำเดือนนั้นได้ แต่ไม่
ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ในกรณีที่คำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษเจ้าของอาคารตาม
ความในวรรคก่อน หรือเมื่อคดีเลิกกันโดยเจ้าของอาคารยอม

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

เสี้ยค่าปรับในอัตราอย่างสูง หรือโดยยอมชำระค่าปรับตามคำ
เปรียบเทียบ ให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๑๐ มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่เจ้าของอาคารไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของเจ้า
พนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้ให้คำเตือนตามความในวรรคแรก
เพราะไม่สามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น
จะเข้าไปดำเนินการเพื่อซ่อมแซมจนจัดทำให้เรียบร้อยตาม
คำเตือนนั้นแทนเจ้าของอาคารก็ได้

มาตรา ๑๒ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคารใดซึ่งตั้ง
อยู่ริมถนนที่มีขนาดกว้างไม่ต่ำกว่าแปดเมตร ชำรุดทรุดโทรม
หรืออยู่ในสภาพอันเป็นที่น่ารังเกียจและไม่อาจแก้ไขได้ ให้
เจ้าพนักงานท้องถิ่นตั้งกรรมการไม่น้อยกว่าเจ็ดนาย โดยให้มี
นายช่างผู้มีคุณวุฒิ ในการก่อสร้างไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีรวม
อยู่ด้วยเป็นผู้พิจารณา ถ้ากรรมการไม่น้อยกว่าห้านายเห็นว่า
อาคารนั้นไม่อาจแก้ไขได้ และบุคคลซึ่งอยู่อาศัยในสถานที่
นั้นหรืออยู่อาศัยในสถานที่แห่งอื่น หรือถ้าไม่มี เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสามารถจะจัดหาที่อยู่อาศัยให้
แก่ผู้ที่อยู่อาศัยในสถานที่นั้นในสภาพและความเป็นอยู่ที่ใกล้เคียง

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๑

เคียงกับสภาพและความเป็นอยู่เดิม เป็นการชั่วคราวภายใน
ระยะเวลาอันสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีและเห็นสมควรให้
รอดอน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ
หรือผู้ครอบครองอาคารจัดการรอดอนให้เสร็จสิ้นภายใน
สามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ถ้าไม่สามารถแจ้งคำสั่งให้ผู้
เป็นเจ้าของดำเนินการดังกล่าวได้ ก็ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้ครอบ
ครองดำเนินการแทน ในกรณีที่ไม่มีใครปรากฏตัวเป็นเจ้าของหรือ
ผู้ครอบครอง ก็ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ อาคารนั้น และให้ถือว่า
เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่นั้น
วันปิดคำสั่งนั้น

เจ้าของหรือผู้ครอบครองซึ่ง จะต้องปฏิบัติตามความใน
วรรคก่อน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตามระเบียบของ
กระทรวงมหาดไทยภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่งจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีที่รัฐมนตรีวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้เจ้าของหรือ
ผู้ครอบครองอาคาร จัดการรอดอนอาคารให้เสร็จสิ้นภายใน
สามสิบวันนับแต่วันทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๒ วรรคแรก หรือตามคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๒ วรรคสาม ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการรื้อถอนอาคาร โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริง ในกรณีนี้ให้อำนาจหนังสือของที่อยู่ในอาคารออกไปจากอาคารนั้นได้โดยไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายใด ๆ หากเกิดขึ้นเมื่อได้ใช้ความระมัดระวังในการจัดทำไปตามสมควรแล้ว

การดำเนินการกั้ววัตถุก่อสร้างซึ่งถูกรื้อถอน รวมทั้งสิ่งของที่ขนออกไปจากอาคารตามความในวรรคก่อน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ถ้าไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ยอมรับมอบวัตถุหรือสิ่งของนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการขายโดยวิธีที่เห็นสมควร และให้นำความในมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่เงินที่ขายทรัพย์สินนั้นได้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ผู้ใดเล่นว่าว ฟุตบอล ตะกร้อ หรือเล่นกีฬาอย่างใด ๆ ในถนนหรือสถานสาธารณะ ซึ่งมีได้จัดไว้เพื่อการเล่น ๆ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๑๕ ผู้ใดเค็ดใบ ดอก หรือผลของต้นไม้ซึ่งปลูกไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เกิดความเสียหายแก่ต้นไม้ นั้น หรือกระทำด้วยประการใด ให้เกิดความเสียหายแก่โคมไฟ บ้าย หรือวัตถุหรือสิ่งใด ๆ ที่ติดตั้งไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ การกระทำดังกล่าวนี้จะเป็นความผิดฐานทำให้เสียหายตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ก็ตาม ถ้าเป็นการกระทำแก่ทรัพย์สินที่มีราคาเล็กน้อย หรือทำให้เกิดความเสียหายแต่เพียงเล็กน้อย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๖ ผู้ใด บ้วน สั่ง หรือถ่ม น้ำลาย น้ำมูก น้ำหมาก เสมหะ เท หรือทิ้งสิ่งใด ๆ ลงบนถนนหรือลงบนพนรถหรือเรือสาธารณะ โรงมหรสพ ร้านค้า หรือสถานที่ใด ๆ ที่ประชาชนมีสิทธิเข้าไป หรือลง ณ ที่ใด ๆ ในสถานสาธารณะ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือลงในแม่น้ำ หรือคลองภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ติดตั้งหรือแขวนประกาศระบุน้ำไว้ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ถนนหรือสถานสาธารณะเประอะเปื้อนหรือสกปรก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๑๗ ผู้ใดถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะลงบนถนนหรือ
ถนนที่ใด ๆ ในสถานสาธารณะ หรือที่ซึ่งเห็นได้จากถนนหรือ
สถานสาธารณะซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้จัดไว้เพื่อการนั้น
หรือลงในแม่น้ำหรือคลองภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ได้ติดตั้งหรือแขวนประกาศระบุดำห้ามไว้ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๘ เจ้าของร้านขายอาหารและหรือเครื่องดื่ม ซึ่ง
ได้จัดสถานที่ไว้ให้ผู้นั่งหรือบริโภคอาหารหรือเครื่องดื่มนั้นได้ มี
ขนาดอาจใช้ได้ในขณะที่เดียวกันไม่ต่ำกว่ายี่สิบคน และเจ้าของ-
ร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับยานพาหนะซึ่งตั้งทำการค้า
อยู่ริมถนน ต้องจัดให้มีส้วมเพื่อให้บุคคลซึ่งยอมเสียค่าบริการ
ใช้ได้ในระหว่างเวลาที่เปิดทำการค้า ค่าบริการมิให้เรียกเก็บ
เกินอัตราที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ร้านขายอาหารและหรือเครื่องดื่มซึ่งจัดให้มีคนในงานหรือ
กิจการใดเป็นการชั่วคราว มิให้ถือว่าเป็นร้านที่ขายอาหาร
และหรือเครื่องดื่มตามมาตรา

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท
ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษเจ้าของร้านขาย
อาหารและหรือเครื่องดื่ม หรือเจ้าของร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อ-

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

เพลิงตามความในวรรคก่อน หรือเมื่อคดีเล็กน้อยโดยบุคคล
 เช่นว่านั้นยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูง หรือโดยยอมชำระ
 ค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ และเมื่อพนักงานกำหนดสามสิบวันนับ
 แต่วันคดีถึงที่สุด หรือยอมชำระค่าปรับหรือเสียค่าปรับตามคำ
 เปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี เจ้าของร้านขายอาหารและหรือ
 เครื่องดื่ม หรือเจ้าของร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงยังไม่ปฏิบัติ
 ให้ถูกต้องตามความในวรรคก่อน ต้องระวางโทษปรับวันละ
 ห้าสิบบาท นับแต่วันคดีถึงที่สุดหรือยอมชำระค่าปรับหรือเสีย
 ค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี ตลอดไปทุกวัน จน
 กว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามความในวรรคก่อนนั้น

มาตรา ๑๘ ผู้ใดยื่น นิ่ง หรือนอนบนราวสะพานสาธารณะ
 หรือโดยไม่มีเหตุอันสมควรนอนในที่สาธารณะ ต้องระวาง
 โทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศ
 กำหนดเวลาห้ามเข้า หรือคงอยู่ในสถานสาธารณะ ประกาศนั้น
 ให้ติดตั้งหรือแขวนไว้ในที่เห็นได้ง่ายที่บริเวณสถานสาธารณะ
 ที่ห้ามนั้น

ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้ประกาศ
 ตามความในวรรคก่อน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๒๑ ค่าธรรมเนียมและค่าปรับที่เก็บได้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้นำส่งเป็นรายได้ของเทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

อัตราค่าใบอนุญาตและค่าบริการ

ลำดับที่	ประเภท	จำนวนเงิน	
		บาท	สตางค์
๑.	ค่าใบอนุญาตปีต่อปีประเภท หรือเขียนข้อความหรือภาพ ติดตั้ง เขียนชั่งบ้ายหรือเอกสาร หรือทงหรือไปรษณีย์ประเภท เพื่อโฆษณาแก่ประชาชน	๕๐	—
๒.	ค่าบริการใช้ส้วม ครัวละ	—	๕๐

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๗

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากสภาพทั่ว ๆ ไปของบ้านเมืองในขณะนี้ ยังไม่สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยเท่าที่ควร และบรรดากฎหมายที่ใช้บังคับเพื่อประโยชน์ในการนี้ยังไม่เหมาะสม และไม่พอเพียงที่จะใช้บังคับได้ตามควรแก่กรณี จึงสมควรตรากฎหมายขึ้น เพื่อจัดให้บ้านเมืองอยู่ในสภาพที่สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน